

بررسی رابطه اضطراب کرونا با تاب‌آوری و حمایت اجتماعی دانش‌آموزان شهر مشهد

منصور سلطانی نژاد^۱، مینا دلر با^۲،

^۱ کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه سمنان. (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناس ارشد روان‌شناسی بالینی. دانشگاه شهیدباهنر کرمان.

چکیده

اضطراب ابتلا به بیماری، یکی از نشانه‌های بالینی در بیماری‌های ویروسی مانند کرونا و ویروس است که با تضعیف سیستم دفاعی بدن می‌تواند پیش‌زمینه ابتلا به بیماری باشد. در دانش‌آموزان با توجه به حضور فعال اجتماعی در مراکز آموزشی، علم به این موضوع که چه عوامل زمینه‌ای منجر به ایجاد بستر اضطراب کرونا می‌شود از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در همین راستا، هدف این پژوهش، بررسی این موضوع است که آیا بین تاب‌آوری و حمایت اجتماعی دانش‌آموزان با اضطراب کرونا رابطه معناداری وجود دارد یا خیر؟ مواد و روش کار: روش پژوهش حاضر، توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری در این پژوهش شامل کلیه دانش‌آموزان شهر مشهد است. با روش نمونه‌گیری خوشه‌ای ابتدا از ناحیه‌های مختلف یک ناحیه به تصادف انتخاب شد و در ادامه از مدارس پسر موجود در مقطع متوسطه اول، یک مدرسه به تصادف انتخاب شد که ۱۵۰ نفر از دانش‌آموزان به تصادف از سه پایه تحصیلی متفاوت، انتخاب شدند. در این پژوهش، از مقیاس اضطراب بیماری کرونا (CDAS)، مقیاس تاب‌آوری کانر و دیویدسون (CD_RSC) و پرسشنامه حمایت اجتماعی (SSA) استفاده شد. روش آماری: برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از مدل آماری رگرسیون چندمتغیری به منظور مشخص کردن رابطه‌ی متغیرهای موردنظر، با استفاده از نرم‌افزار SPSS-۱۹ صورت گرفت. نتایج: تحلیل یافته‌ها نشان داد بین تاب‌آوری و حمایت اجتماعی دانش‌آموزان با اضطراب کرونا رابطه معناداری وجود دارد ($P < 0/05$). بحث: بر اساس نتایج پژوهش حاضر، از آموزش‌های مبتنی بر تاب‌آوری و بهبود حمایت اجتماعی می‌توان برای اضطراب کرونا در دانش‌آموزان استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: دانش‌آموزان، تاب‌آوری، حمایت اجتماعی، اضطراب کرونا.